

'Nietsdoen is natuurlijk helemaal geen oplossing'

Yagmur Masmaz (21) leerde op haar middelbare school over wereldproblemen. Ze wilde iets doen en ging op zoek naar duurzame schoolspullen. Nu verkoopt ze deze zelf, via haar webwinkel aGreenStory.

Op haar vijftiende stapte Yagmur in de trein naar een groothandel in België. Ze had overal in Nederland gezocht naar duurzame schriften, maar kon niets betaalbaar vinden. Een Vlaamse groothandel had wél precies wat ze zocht. Ze ging meteen langs. 'Helemaal enthousiast stond ik daar in het magazijn. Van alle producten wisten de verkopers precies in welke fabriek en in welk land ze waren gemaakt.' Dat ze bij hen alleen hele dozen kon afnemen hield haar niet tegen. Ze besloot de schriften aan medescholieren aan te bieden en begon zo haar eerste handeltje.

In 2015 ging ze voor het echte werk en richtte samen met Sander van Attekum (28) aGreenStory op. Een webwinkel met als belangrijkste producten de GreenSleeve, een laptopsleeve gemaakt van netten uit de bouw of visserij, en de

GreenBook: een schrift met gelamineerde pagina's, die je als een whiteboard kunt schoonvegen.

Waarom wilde je per se duurzame schoolspullen?

'Op school leerde ik dat boeren hun land vaak volledig uitputten, en dat door de kap van het regenwoud veel planten- en diersoorten verdwijnen. Ik dacht: waarom doen we niets? Hoe kan het dat we dit weten en hier toch mee doorgaan? Een boom is in een minuut gekapt, maar uitgestorven dieren tover je niet zomaar terug. We weten helemaal niet wat de gevolgen zijn van onze acties. Eigenlijk gokken we dus met de aarde.

Ik was toen helemaal niet zo positief als nu. Om overzicht te krijgen begon ik alle wereldproblemen waar ik over hoorde bij te houden in een schriftje. Als ik hoorde over initiatieven die bijdragen aan oplossingen schreef ik die ook op, om er hoop uit te halen. Pas later leerde ik het woord "duurzaamheid", en zag ik dat dit concept al deze problemen met elkaar verbond. Ik ging op de middelbare school ook nadenken over mijn eigen rol. Dat ik hier in Nederland ben geboren en niet bijvoorbeeld in een gebied zonder stromend water is puur toeval. Als westerse consument heb ik de macht van de keuze: wat ik koop en gebruik heeft invloed op de mensen en natuur in andere landen. En terwijl arme mensen vaak in een uitzichtloze situatie leven, heb ik veel vrijheid en mogelijkheden. En dus de kans om verschil te maken.

Ik besloot: hoe weinig invloed ik in mijn eentje ook heb, ik wil dat mijn impact positief is. Ik wil geen kinderarbeid, vervuiling of illegale boskap op mijn geweten hebben. Omdat ik wilde beginnen met spullen die ik dagelijks gebruikte kwam ik al snel bij schriften uit. Daar verslijt je er op school een hoop van en als ze vol zijn gooi je ze weg. Dat vond ik zonde.

Het idee een winkel te beginnen ontstond toen ik de schriften voor het eerst aan klasgenoten aanbood. Ik merkte dat de meesten van hen nog nooit hadden nagedacht over duurzaamheid. Maar als ik mijn argumenten opsomde en hun meteen een oplossing kon bieden, vonden ze het een goed idee. Dit effect wilde ik op grotere schaal bereiken. Sommige klasgenoten reageerden ook sceptisch: "Wat kun je nou bereiken met een paar schriftjes?"

Door deze reacties wist ik dat ik door moest gaan. Want helemaal niets doen omdat je denkt dat je weinig invloed hebt: dat is natuurlijk helemaal geen oplossing.'

Je bent 21 en hebt nu al een eigen bedrijf. Hoe heb je dat voor elkaar gebokst?

'Vooral door mijn ideeën met anderen te delen en om hulp te vragen. Op een duurzaamheidsforum van de ASN-bank had ik mijn idee geplaatst voor een webwinkel in duurzame schoolspullen. Ik wilde graag feedback, horen of anderen dachten dat ik met dit idee verschil kon maken. Volkomen onverwacht werd ik genomineerd voor de ASN-wereldprijs. Terwijl mijn site nog niet bestond! Die ben ik toen razendsnel gaan maken. Ik wist er niets vanaf en die eerste versie zag er vreselijk uit.

Maar voor mij was de nominatie de erkenning die ik zocht. En het een leidde weer tot het ander: ik leerde via deze prijs andere ondernemers kennen die net zo dachten als ik. De gesprekken met hen gaven me veel inspiratie. En door de organisatie van een duurzaamheidsfestival werd ik uitgenodigd op dit festival mijn idee te pitchen, iets wat ik ook nog niet had gedaan. Weer vroeg ik anderen om mee te denken: ik postte een bericht in een Facebookgroep met ondernemers. Zo leerde ik Sander van Attekum kennen, met wie ik samen aGreenStory oprichtte.'

Je doet veel zelf: het contact met de klanten, het aansturen van de freelancers, de administratie. Daarnaast doe je een bachelor Liberal Arts and Sciences in Maastricht. Hoe houd je dit vol?

'Ik doe het niet alleen, maar met een team. Het geeft me veel energie dat ik dit met een team doe, van mensen die allemaal achter onze onderneming staan. We hebben allemaal het gevoel dat we iets goeds aan het doen zijn. En als een klant uit zichzelf mailt: "Ik was hier al heel lang naar op zoek, wat leuk dat jullie dit leveren", dan denk ik weer: ja, ik moet dit blijven doen. Al was het maar voor deze ene persoon.

Het maakt me blij om met aGreenStory bezig te zijn. Soms ervaar ik tijdens mijn studie weer de bekende frustratie van de middelbare school: de wereldproblemen zijn zo groot! Maar in plaats van te piekeren kan ik op zo'n moment een paar mails beantwoorden of de site verbeteren. Het is fijn om te weten dat ik op mijn manier aan oplossingen werk.'

Yagmurs tip voor studenten:

'Als je iets wilt aanpakken, maar je weet niet waar je moet beginnen, zoek dan contact met iemand die hier al mee bezig is. Vertel waarom hij of zij jou inspireert, deel iets uit jouw leven en stel een vraag! Mensen vinden het altijd leuk om een compliment te krijgen, helemaal uit onverwachte hoek. En jouw rolmodel heeft waarschijnlijk interessante inzichten en connecties die jou weer verder kunnen helpen.'